

«فلسفه دعا از دیدگاه آیت الله مظاهری» به چاپ دوم رسید

چاپ دوم کتاب «فلسفه دعا از دیدگاه آیت الله مظاهری» اثر سید محمدرضا حسینی منتشر شد.

چاپ دوم کتاب «فلسفه دعا از دیدگاه آیت الله مظاهری» اثر سید محمدرضا حسینی منتشر شد.

به گزارش خبرنگار مهر، کتاب «فلسفه دعا از دیدگاه آیت الله مظاهری» اثر سید محمدرضا حسینی در ۲۳۶ صفحه به همت مؤسسه بوستان کتاب به چاپ دوم رسید.

دعا از جمله برنامه های حیات بخش اسلام در حوزه تربیتی است که روح و جسم آدمی را در مسیر رشد و بالندگی قرار می دهد؛ تحمل دردها و رنج ها را آسان می سازد؛ قلب ها را مطمئن می کند و دل ها را آرامش و صفا می بخشد. کسی که به دعا و عمل، مجهز شود، سپر مطمئنی در برابر ناملایمات به دست آورده است.

اثر حاضر که حاصل اندیشه ورزی فقیه اخلاقی، حضرت آیت الله مظاهری است، ابعاد مختلف دعا را بر پایه آیات و روایات، بررسی کرده است.

ساختار اثر

این کتاب در ۱۳ مبحث تألیف شده است؛ مبحث اول و دوم به ترتیب با عناوین «مفهوم شناسی دعا» و «تعریف و اهمیت دعا» نگاشته شده اند.

مبحث سوم با عنوان «آثار رویگردانی از دعا» به تبیین سختی و تنگنا در دنیا و آخرت، گرفتاری به غفلت و بی اعتنایی خدا پرداخته و متجاوز بودن، جهنمی شدن، بی مقدار شدن نزد خدا و نچشیدن لذت دعا را مورد تأکید قرار داده است.

نویسنده در مبحث چهارم «خاستگاه دعا» و در مبحث پنجم «فایده های دعا» از جمله: لذت روحانی، ارتباط دعا با توحید، رفع گرفتاری و کمبودها و شرح صدر را به رشته تحریر درآورده است.

«عوامل سنگ دلی» عنوان ششمین مبحث از کتاب حاضر است که در آن دنیا پرستی و آرزوی دراز، اصرار بر گناه، غفلت و پیروی از امیال و هوس ها مورد بررسی قرار گرفته است.

مبحث هفتم «به دست آوردن نفس مطمئنه» نام دارد. مؤلف در مبحث هشتم با عنوان «خصوصیات نفس مطمئنه» ضمن تشریح دور شدن از صفات رذیله، مشغول بودن به خدا و دوست داشتن خدا، دوستی با دوستان خدا، نظر کردن به ملکوت آسمان ها و زمین و داشتن عزت و رفعت را به نگارش درآورده است.

نهمین مبحث با عنوان «شیوه به دست آوردن نفس مطمئنه» و دهمین مبحث با عنوان «شرایط دعا» به بررسی توبه، تزکیه و تهذیب و دعا و توسل؛ واسطه فیض الهی اختصاص دارد.

نویسنده در مبحث یازدهم با عنوان «اهمیت شکر» شکر و دعا، مراتب شکر، شکر عملی و قضا و قدر را به رشته تحریر درآورده است.

«شبهه ها درباره دعا» عنوان دوازدهمین مبحث از کتاب حاضر است. سیزدهمین و آخرین مبحث از این کتاب با عنوان «تاریخچه پیدایی جبر و تفویض» جبر و تفویض و ادله اختیار را مورد تأکید قرار داده است.

به دست آوردن نفس مطمئنه

دعا موجب می شود انسان، گمشده اش -خداى تعالى- را پیدا کند و نفسی مطمئن کسب نماید و این از بزرگترین نعمت های الهی است. همان طور که امام حسین (ع) در دعای عرفه می فرماید: «مَا الَّذِي وَجَدَ مَنْ فَقَدَكَ وَ مَا الَّذِي فَقَدَ مَنْ وَجَدَكَ».

انسان فطرتاً حس می کند گم شده ای دارد و همواره در جست و جوی اوست. گمان می کند گم شده اش مال، عیال، ریاست و اهدافی از این قبیل است، ولی هرچه به دست می آورد باز هم می بیند چیزی که دنبالش می گشته این نیست، و هنوز آن را نیافته، لذا بی قرار است، تا آن که خدای تعالی را می یابد و با او آرام می گیرد. خدای تعالی فرموده است: «الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ» (رعد ۲۸)؛ لذا این آیه شریف به این مطلب اشاره می کند که آرامش دل فقط و فقط به یافتن خدای متعال است و چون دعا قادر است چنین گم شده ای را برای انسان بیابد، شخص دعا می کند؛ و دعا کننده همان کسی است که خدا از او راضی، و او نیز از خدا راضی است.

به همین دلیل خدای تعالی فرمود: «وَأَذْخِلِي جَنَّتِي» (فجر ۳۰)؛ نفس آرام گرفته و مطمئن! به سوی پروردگارت بازگرد در حالی که او از تو راضی است و تو هم از او راضی هستی. در ردیف بندگانم وارد بهشت خودم شو.

دعا کردن در سجده

امام صادق (ع) در روایتی فرمود: بر هر مسلمانی لازم است که نمازش را با سجده شکر به پایان رساند، چرا که با این سجده نماز را تمام می کند در حالی که پروردگارش را خرسند ساخته و فرشتگان را به خود به شگفتی وا می دارد. وقتی که بنده نمازش را تمام کرد و سپس سجده کرد، خدا می فرماید: «ای فرشتگان من! حالا چه پاداشی پیش من دارد؟ آن گاه هیچ چیز باقی نمی ماند مگر آن که فرشتگان آن را نام برده باشند. در آن هنگام خدای تعالی می فرماید: همان گونه که او شکر مرا به جا آورد من هم از او قدردانی خواهم کرد و به فضل خودم به او رو می کنم و رحمتم را شامل او می نمایم».